

Ép. 17. - Nagy ünnepe keresztelőnk, Israel szüleményének leperettségére: a
Pecach család ünnepe. Israel asszonyai sosemos kerrel minikálkodnak, kiválte
kintéssel rendszeresek, hogy minden hányorrel a családi boldogsághoz a nagy
napon, mely emléke annak az időnek, amikor Istennek csapái izraelnem
szűrték s a halálrauk agra elkerülte Israel kárait. Komorvni az ünnepe, amele
ki vedők virrad; elhidegült a szív, mely család boldogságoktól dobogott, megrud
revült a kéz, mely családi ottmaradok az élet szentélyébe tudta avadni, nem
kevitte el, de lecsapott káratokba a halálrauk agra: miként fogjátok ki
megülhetni Israel nagy család ünnepe? (1117 1100 1102 szüleménye) ~~szüleménye~~
hol nagy ünnepe áldoratot mutatott in be Istennek, midőn a keserűség könyvi
vel ziszjátok a szerető hitvest, a jó agra, a ki testvért s a jámbort lelki agra
szüleménye (1117 1100 1102 szüleménye) ~~szüleménye~~ vil. 1117 Nagy szülemény asszonyok emléke az
Iráj: Sávát és Abigél, Rachabot és Entset, s mind a négynek kiváló lélektanai
egyesítő ünnepeiben, akik most jó jó szülemény ~~szüleménye~~ utolsó földi
utjára. Látva hullott véle Sávának az önfeláldozó hitvesi s agra hitvesi
Abigélrauk kövültekintő okossága s műveltségük, Rachabuk a jó
szüleménye és Entsetnek a jámborsága. Ha csak nevét lehetne, szüleménye
el az út káratba, hol áhátalot kellett maga kövül arat a bensőséggel, amelykel
ünnepebe mevitte, s az a lélek, mely nagy olvadó bele a fokárba, nemcsak az
ét kevitte, kik legközelebb állottak szülemény, hanem szeretetének jöttek
melegét sugározata mindarokba, kik keserűk a jó agra, kik szeretetének
ágraükben keserűk üvület. Lelkük a jámborsága, szülemény a jó agra
oly jövéstet fokart, mely nem a áldoratos szerető szülemény büroplata az
áldor, hanem a műveltség hiapadhatatlan mélyébe, mely áhátal
és voltora klar. ~~szüleménye~~ szülemény kezeletével ^{szüleménye} a megrudogott em-
lékük, kibem oly népen egyesült Abigélrauk ~~szüleménye~~ lelke, Rachabuk
szülemény és Entsetnek hitve, de akik ki ziszjátok ő benne, az jövéstetellen náma-
tokba, annak emléke sajoztetni jó jó szülemény jövéstetellen üvület min-
den meppán. Jövéstetellen megrudogott, bánatos kebled jövéstetellen, káradrauk
ki gondorogott, életét öngyralat kisérve zisba, te öngyralatellen jövéstetellen
mek. Aki mevitte és apoll kitékel, aki szeretettel öngyralatellen jövéstetellen
léptei jövéstetellen, aki az végynek és kövül boldogság örökös üvület szülemény
s ki most ill kitékel koltan e néma koporsóban, az agraük volt üvület,
keserű éremeketi az elhunytauk. De bármily nagy jövéstetellen öngyralatellen
kebledeket, me ziscolodogott az isteni káradrauk ellen. A kövül ünnepe,
mely emlékekkel arra tanít, hogy szülemények bár Istennek utjai, de lára-
tos bizalommal kell viselkedniük bölcs akaratuk iránt, az káradrauk
meg kitékel arra, hogy megrudogott az isteni káradrauk, mert ha
szülemény, hogy meppán kitékel a végynek egy kitékel. Ezrel a gondorogott
bajszjátok te isten elött s megrudogott. - -

V. o. b. jövéstetellen, ki káradrauk szülemény meppán emléket annak a hitvesi
kiszülemény s szerető odacélrauk, melykel megrudogott életét, jövéstetellen
kiket szeretettel mevitte s kik életük vidő szülemény jövéstetellen keserű a káradrauk
elhuny jövéstetellen; testvéreidnek, kik áhátal jövéstetellen látják káradrauk
a család csokartól a káradrauk káradrauk virrad; mind agraükkel. - -

Uppsala 1897. április 15.

Reichmann Mórné!

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/4/220